

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 229
Din 15.05.2013**

Dosar nr.: 69/2013

Petiția nr.: 645/04.02.2013

Petent: B C

Reclamat: Federația Română de Handbal

Obiect: petentul consideră că Regulamentele Federației Române de Handbal conțin măsuri discriminatorii la adresa jucătorilor și cluburilor în funcție de înălțimea jucătorilor

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. B C

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Federația Română de Handbal

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul semnaleză Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării faptul că Regulamentele Federației Române de Handbal, din punctul de vedere al părinților copiilor ce desfășoară acest sport, conțin măsuri discriminatorii la adresa jucătorilor și cluburilor în funcție de înălțimea jucătorilor.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 645/13.02.2013 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 885/13.02.2012 a fost citată partea reclamată.

3.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 07.03.2013.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul, în calitate de părinte al unui copil ce desfășoară activități sportive și anume handbal, consideră că Regulamentele Federației Române de Handbal conțin măsuri discriminatorii la adresa jucătorilor și cluburilor în funcție de înălțimea jucătorilor. Petentul apreciază că măsurile impuse de către Federația Română de Handbal prin forurile decidente împiedică, discriminează cariera sportivă a jucătorilor de handbal pe motiv de înălțime și discriminează echipa câștigătoare prin penalizarea cu puncte în cazul în care, ceea ce consideră partea reclamată talii, nu participă la joc.

4.1.2. Petentul arată că cele două aspecte semnalate ce determină discriminarea jucătorilor sunt impunerea taliei/înălțimii minime ca și condiție de participare la joc și penalizarea echipelor câștigătoare dacă nu folosesc jucători cu înălțime minimă specificată în Regulamentele Federației Române de Handbal, pe care petentul le atașează.

4.1.3. Petentul solicită constatarea caracterului discriminatoriu al prevederilor Regulamentelor Federației Române de Handbal pentru Juniori 1,2 și 3 atât feminin, cât și masculin privind impunerea unui număr de jucători cu o înălțime minimă, constatarea caracterului discriminatoriu al prevederilor Regulamentelor Federației Române de Handbal pentru Juniori 1,2 și 3 atât feminin, cât și masculin privind penalizarea echipelor care nu folosesc numărul minim de jucători de o anumită talie, determinarea Federației Române de Handbal să modifice regulamentele sportive astfel încât să fie eliminate prevederile cu caracter discriminatoriu.

4.1.4. Măsurile cu caracter discriminatoriu introduse de către Federația Română de Handbal pot avea ca rezultat stabilirea ierarhiilor sportive în mod arbitrar, fără să se țină cont de rezultatele din teren.

4.1.5. Petentul consideră că înălțimea nu este o stare generată de voință, educația, emanciparea omului, ci una dată de caracteristicile anatomice ale organismului ce nu pot fi influențate de voință, educație, emancipare și regulamente.

4.1.6. Impunerea unei astfel de restricții, înălțimea minimă obligatorie, împiedică practicarea acestui sport pentru că un singur centimetru poate schimba destine în mod arbitrar, discreționar. Regulamentele Federației Române de Handbal nu oferă egalitatea de șanse unei persoane de o anumită înălțime în raport cu o persoană cu înălțime mai mare.

4.1.7. Prin adresa nr. 3200/07.05.2013 petentul formulează concluzii scrise referitoare la punctul de vedere exprimat de partea reclamată prin care arată că Federația Română de Handbal nu a făcut dovada cu documente privind impunerea taliei în regulamentele stabilite de federațiile de profil din alte țări. Listarea unor tabele cu înălțimea jucătorilor prezenți la un campionat mondial nu este un argument în susținerea taliei ca și criteriu de selecție și de performanță, ci rămâne ceea ce este, un criteriu discriminatoriu. Petentul arată că nu a contestat regulamentele în întregul lor, ci documentele depuse de el fac referire strictă la cerințele impuse privind talia și consecințele acestei impuneri.

4.1.8. Petentul anexează concluziilor scrise clasamentul final la categoria Juniori 3 masculin, Seria C, unde echipa HCM Constanța, în mod normal, datorită rezultatelor și punctelor obținute pe teren trebuia să ocupe poziția a

doua în loc de locul 3. Poziția a doua i-ar fi oferit posibilitatea să meargă mai departe în competiție. Petentul consideră că există astfel dovada stabilirii ierarhiei sportive, dar nu datorită rezultatelor muncii depuse la antrenamente și în competiție. Motivul este explicat în subsolul clasamentului – nerespectarea cerinței de talie, un motiv discriminatoriu.

Susținerile părții reclamate

4.2.1. Partea reclamată își formulează punctul de vedere referitor la petiție în sensul că Federația Română de Handbal are ca obiectiv organizarea activității handbalistice de performanță pe plan național pentru o reprezentare cât mai bună pe plan internațional a echipelor românești și în acest scop a elaborat criteriile de selecție pentru handbalul de înaltă performanță pe care le-a implementat și în unele regulamente. Criteriile de selecție constituie un factor fundamental de progres în toate domeniile de activitate (aviație, marină, artă, sport etc.). Criteriile de selecție se bazează pe date științifice elaborate de specialiști și stau la baza obținerii unor rezultate de excepție în diferite domenii.

4.2.2. Partea reclamată arată că, potrivit statisticilor de la competițiile de anvergură, talia sportivilor este determinată în obținerea înaltelor performanțe la Campionatele Europene, Mondiale și Jocurile Olimpice de handbal. Astfel, Federația Română de Handbal prin specialiștii săi a considerat să vină în sprijinul antrenorilor ce doresc să descopere talente care să reprezinte țara la nivel internațional, cu precizări prin regulamente.

4.2.3. Regulamentele Federației Române de Handbal se referă la sportul de performanță, iar acestea nu sunt discriminatorii deoarece o echipă de handbal este compusă din 16 sportivi, dintre care numai 2-4 sportivi trebuie să fie de talie (în funcție de nivelul competițional), deci 12-14 sportivi pot fi fără talie; orice echipă poate participa, dacă dorește, în campionatele organizate de Federația Română de Handbal, chiar dacă nu îndeplinește cerințele, dar supunându-se regulamentelor elaborate conform Statutului.

4.2.4. Multe dintre cerințele regulamentelor Federației Române de Handbal sunt inspirate și din regulamentele celorlalte Federații Naționale de Handbal (Franța, Germania, Ungaria, Danemarca, etc.).

4.2.5. Toate regulamentele Federației Române de Handbal sunt elaborate pe baza Statutului Federației Române de Handbal.

4.2.6. Partea reclamată arată că petentul nu a făcut precizări cu privire la jucătorii care au fost respinși pe criterii de talie/înălțime, criterii specificate de regulamentele la care se face referire în sesizare.

4.2.7. Față de precizările petentului prin care acesta susține că prevederile din regulamentele pentru junior 1, 2 și 3 ale Federației Române de Handbal ar discrimina sportivii pe criterii de talie/înălțime și faptul că prevederile regulamentare contestate generic ar constitui, în opinia petentului, niște măsuri care pot avea ca rezultat stabilirea ierarhiilor sportive în mod arbitrar, fără a se ține cont de rezultatele din teren, partea reclamată arată că petentul contestă în fapt regulamentele de juniori 1, 2, și 3 ale federației în ansamblul lor, neprecizând care anume prevederi din aceste regulamente ar trebui, în opinia sa, înlăturate. Având în vedere acest aspect, în lipsa unor precizări clare făcute de petent cu privire la prevederile regulamentare

contestate, partea reclamată solicită respingerea sesizării, așa cum a fost formulată, ca inadmisibilă.

4.2.8. Partea reclamată subliniază ideea că cerințele de talie stabilite de Federația Română de Handbal pentru participarea în competițiile de juniori/e sunt elaborate în scopul de a determina antrenorii/profesorii care formează jucători pentru înalta performanță să aibă preocuparea de a selecționa și copii cu talie crescută, iar aceștia știind că au la vârstă timpurie îndemânarea scăzută să participe la jocuri, astfel prin desăvârșirea măiestriei sportive să accedă spre sportul de înaltă performanță.

4.2.9. O echipă de handbal este formată din 16 sportivi, iar Federația Română de Handbal solicită ca o echipă să folosească jumătate din timpul de joc 2 sportivi de talie (1 sportiv portar și un jucător de câmp), deci 14 sportivi din cei 16 nu sunt condiționați de cerința de talie.

4.2.10. Prin urmare, ținând cont că doar doi jucători trebuie să îndeplinească cerințele legate de talie/înălțime rezultă fără îndoială că aceste prevederi regulamentare nu sunt de natură a discrimina sportivii pe criterii de talie/înălțime, motiv pentru care sesizarea formulată este neîntemeiată. Partea reclamată arată că un nivel de juniori (I, II, III) este format din copiii născuți în două generații (exemplu: juniori I născuți 1994 și 1995). Pentru realizarea cerinței de talie se pot folosi și copii mai mici (născuți 1996 sau 1997). Deci cerința de talie se poate realiza din copii din 4 generații.

4.2.11. Partea reclamată consideră că cerința de talie a Federației de Handbal este în spiritul constructiv pentru a forma sportivi capabili de a obține înalte performanțe, respectă statutul Federației Europene de Handbal și a Federației Internaționale de Handbal, care dă dreptul fiecărei Federații Naționale de a-și face propriile regulamente pentru dezvoltarea handbalului de performanță.

4.2.12. Partea reclamată arată că cerințe identice și asemănătoare se întâlnesc și în regulamentele Federațiilor din țările europene (Franța, Ungaria, Olanda etc.) aspect ce se poate vedea/găsi pe siturile acestor federații. Tot cerințe specifice se găsesc la Federațiile naționale sau ale altor țări, la celelalte sporturi (volei, baschet, rugby etc.), aceasta putându-se vedea pe siturile acestor Federații sportive.

4.2.13. Față de cele afirmate, partea reclamată invederează și prevederile statutare care indrituiesc Federația Română de Handbal să adopte regulamentele în discuție. În sprijinul celor susținute, partea reclamată anexează listele de participare la Turneul Final al Campionatului Mondial de Handbal 2013, ale câtorva echipe (Franța, Danemarca, Islanda, Rusia, Germania, Polonia). Partea reclamată solicită respingerea sesizării ca neîntemeiată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare în sensul că Regulamentele Federației Române de Handbal conțin măsuri discriminatorii la adresa jucătorilor și cluburilor în funcție de înălțimea jucătorilor.

5.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.4. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori

înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.6. Colegiul director reține faptul că Regulamentele Federației Române de Handbal se referă la sportul de performanță, iar o echipă de handbal este compusă din 16 sportivi, dintre care numai 2-4 sportivi trebuie să fie de talie.

5.7. Colegiul director ia act de faptul că partea reclamată subliniază ideea că cerințele de talie stabilite de Federația Română de Handbal pentru participarea în competițiile de juniori/junioare au avut în vedere și scopul de a determina antrenorii/profesorii care formează jucători pentru performanță să selecționeze și copii cu talie crescută, aceștia știind că au la vârstă timpurie îndemânarea scăzută să participe la jocuri.

5.8. Colegiul director reține că doar doi jucători trebuie să îndeplinească cerințele legate de talie/înălțime, prin urmare aceste prevederi regulamentare ce se referă la talia jucătorilor nu sunt de natură a discrimina sportivii pe criterii de talie/înălțime. Totodată, Colegiul director ia act de faptul că partea reclamată arată că cerința de talie se poate realiza din copii din 4 generații. Colegiul director reține că cerințe identice și asemănătoare se întâlnesc și în regulamentele Federațiilor din țările europene (Franța, Ungaria, Olanda etc.). Tot cerințe specifice se găsesc la Federațiile naționale sau ale altor țări, la celelalte sporturi (volei, baschet, rugby etc.).

5.9. Colegiul director reține că, în speță, aspectele semnalate de petent, nu reprezintă o faptă de discriminare, deoarece o echipă de handbal este compusă din 16 sportivi, dintre care numai 2-4 sportivi trebuie să fie de talie (în funcție de nivelul competițional) existând deci o justificare obiectivă pentru măsura dispusă.

Opinie separată exprimată de A CF și H I

O.S. 5.1. În fapt se constată că regulamentul de desfășurare al anului competițional 2012-2013 prevede cerințe de talie.

O.S. 5.2. **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**) la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

O.S. 5.3. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

O.S. 5.4. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induce distincții între situații

analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „*trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*”. (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

O.S. 5.5. Constatăm că există o diferențiere în regulamentul de desfășurare al anului competițional 2012-2013 care oferă avantaje jucătorilor care corespund cerințelor de talie.

O.S. 5.6. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu. Se poate invoca orice criteriu (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 1: [...] „*pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu*” [...]; **Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului**, art. 1 alin. 1: [...] „*fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație*”), iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

O.S. 5.7. În cauza supusă soluționării criteriul este cel al taliei.

O.S. 5.8. Dreptul atins este cel al participării la competiție al jucătorilor talentați, în condiții de egalitate.

O.S. 5.9. În concluzie regulamentul de desfășurare al anului competițional 2012-2013 care prevede cerințe de talie reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000**, întrucât restrânge dreptul jucătorilor talentați, dar sub înălțimea solicitată de regulament, de a participa la competiții.

O.S. 5.10. În cazul discriminării directe, definite prin art. 2 alin. 1 al **O.G. nr. 137/2000** nu poate fi analizată existența justificării obiective, decât în cazul discriminării indirecte (art. 2 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**). România, pentru a evita riscul de a fi sancționată pentru implementarea eronată a directivelor Uniunii Europene privind domeniul discriminării, a modificat legislația, restricționând justificarea obiectivă a diferențierilor (a se vedea în acest sens **O.U.G. nr. 19/2013**, inclusiv motivarea ei).

O.S. 5.11. Chiar dacă am admite necesitatea analizei justificării obiective, considerăm că cerințele de talie în regulamentul de desfășurare al anului competițional 2012-2013 nu sunt justificate obiectiv.

O.S. 5.12. Justificarea obiectivă trebuie să includă existența unui scop legitim, atins prin metode adecvate și necesare.

O.S. 5.13. Se poate considera ca dezvoltarea handbalului din România reprezintă un scop legitim.

O.S. 5.14. Considerăm însă că impunerea unor cerințe de talie nu reprezintă mijloace adecvate și necesare pentru atingerea acestui scop. Datele statistice nu pot motiva aceste mijloace, în cazul în care aceste date ar avea relevanță ar trebui să se interzică, spre exemplu, accesul femeilor în poliție și la alte locuri de muncă pe considerentul că din punct de vedere statistic sunt mai slabe ca fizic decât bărbații. Faptul că fizic femeile sunt mai slabe conform

datelor statistice nu înseamnă că toate femeile sunt mai slabe decât toți bărbații. În mod similar, nu toate persoanele înalte sunt mai buni jucători de handbal decât toate persoanele mai scunde. Poate avea o mare importanță detenta, viteza și alți factori, mai importanți decât talia.

O.S. 5.15. Penalizarea echipelor care nu respectă condițiile de talie nu duce spre dezvoltarea handbalului românesc, întrucât nu ține cont de rezultatul obținut de aceste echipe, ci de înălțimea jucătorilor, astfel echipe care au jucători mai buni pot fi penalizate, iar echipe care au jucători înalți, dar mai slabi ca și handbaliști vor fi favorizate. Un astfel de sistem nu este deloc justificat obiectiv.

O.S. 5.16 În concluzie, considerăm că cerințele de talie în regulamentul de desfășurare al anului competițional 2012-2013 nu au o justificare obiectivă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 7 voturi pentru și 2 voturi împotriva** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele semnalate de petent nu constituie fapte de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – Membru

Bertzi Theodora – Membru

Cazacu Ioana - Membru

Haller István – Membru

Jura Cristian – Membru

Lazăr Maria – Membru

Panfile Anamaria – Membru

Stanciu Claudia Sorina – Membru

Vasile Alexandru Vasile – Membru

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.